

Under Indenrigsministeriet skal jeg ogsaa lige i Tilslutning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Socialdemokraternes Ordfører omtale Statstidende, og jeg skal sige, at dette Blad burde i og for sig have nogle Annoncer. Jeg omtaler ikke denne Sag, fordi den har saa stor Interesse, men fordi en af Venstres Hovedbasuner, nemlig Statsrevisor Madsen Mygdal, i Landstinget, for nylig i en Tale har . . .

Formanden: Udtrykket „Basun“ om et Medlem af Rigsdagen er ikke passende.

Birck: Den nævnte Landstingsmand har, idet han har rost det ny System, deriblandt rost Statstidende som en af de store og smukke Reformere. Her maa jeg sige, at jeg kan saa uendelig godt forstaa, at man, naar man har set, at Berlingske Tidende og Stiftstidenderne havde gode Indtægter, i ren almenmenneskelig Misundelse — paa Statens Vegne, selvfølgelig, ikke paa egne Vegne — har været tilbøjelig til at sige, at nogle af disse Penge burde gaa ind i Statskassen. Det kan jeg forstaa, men ikke at de slagte en Del private fede Køer, uden at den magre Ko derved blive bedre, og vi faar en saa uprofitabel Ting som Statstidende. Selv om Statstidende ikke kan indlade sig paa Annoncejageri og løbe om efter Annoncer, saa tror jeg endda, at der kunde staa en hel Del flere Annoncer i Statstidende, end der staar i Forvejen. Jeg maa i øvrigt sige, at hele dette Blads Udstyr er altfor lukullisk. Der er i Statstidenden store, smukke Typer; vi andre ere fra de private Blade vant til at regne med smaa Petitlinier, medens man i Statstidenden bruger store brede Linier. Og med Hensyn til Statstidendens Redaktion maa jeg kun sige, at man jo deraf kan se, at den udmærkede Redaktør er en Landsmand til Hørup, Bille og Topsøe.

Under Kultusministeriet er der i Aar foreslaaet bevilget ca. 10 Mill. Kr.; dette Beløb skyldes blandt andet Bygningen ved den polytekniske Lærestanstalt. Jeg skal her i Tilslutning til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) lyse efter Frederiks Hospital og samtidig ogsaa, siden jeg her rører ved specielt københavnske Bevillinger, bede den højtærede Trafikminister om, at Bevillingen til Københavns Personbanegaard paa § 27 paa 1½ Mill. Kr. virkelig maa blive brugt. Det er haade nødvendigt og rigtigt. Jeg siger dette, fordi det ærede Medlem for

Nørre Sundby i sin Tid fremkom med Ytringer, der kunde tyde paa, at det nok skulde blive bevilget, men i hvert Fald ikke brugt i det store Omfang.

Om Landbrugsministeriet — til Landbrugsministeriet regner jeg de egentlige Landbrugsbevillinger med Tillæg af Bevillingen under Indenrigsministeriet til Husmandskreditforeningerne — er der det at sige, at dets Budget fra Aaret 1899—1900 er steget fra 2,860,000 til 3,4 Mill. Kr. paa sidste Regnskab og der foreslaas 3,7 Mill. Kr. paa næste Finanslov. Det er meget, men, som sagt, jeg misunder ikke Landbruget det, og jeg haaber, at de Penge ere nødvendige, selv om det — som der fra Landbrugsministeren selv, tror jeg, i sin Tid kom en Antydning af — kunde være ønskeligt paa mange Konti paa Landbrugsministeriet, og jeg tror ogsaa Kultusministeriets, at foretage en Revision; der er Bevillinger, der blive staaende fra Aar til Aar, og som undertiden burde revideres, for at man kunde se, om der stadig var samme Grund til at beholde dem.

Men i hvert Fald, naar disse Bevillinger til Landbruget ere saa høje, kunde det være ønskeligt, at Bevillingerne til Industri og Haandværk ikke stode saa lavt. Her vil jeg lægge et godt Ord ind for, at Bevillingen paa 10,000 Kr. til unge Handelsmænds Rejser, saaledes som det er ønsket af vedkommende, forhøjes til 20,000 Kr. Jeg tror ærlig talt, at de Penge, der gives, for at vor Handelsstand kan lære en Smule til fremmede Forhold at kende, ere meget vel anvendte. Endvidere maa jeg bede det ærede Finansudvalg om Gehør i det Øjeblik, Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk maatte komme med Ønsket om et Laan fra Statskassen, som den igen kunde laane ud til Indkøb af Maskiner for den mindre Industri. Sagen blev berørt i Fjor, jeg tror nok oppe i Landstinget af Industriens Repræsentant, Hr. Holger Petersen, og jeg vil bede Finansudvalget stille sig venligt overfor denne Sag. Men i øvrigt forlanger Industrien ikke Tilskud, det kan jeg godt sige, i alt Fald ikke i større Mon, men det, Industrien ganske bestemt forlanger, er forholdsvis rolige Erhvervsforhold. Jeg maa derfor sige, at det var med megen Sorg, jeg hørte det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) atter i Aar lyse efter Toldloven. Jeg kan ikke rigtig forstaa den Iver efter en Toldlov, specielt i dette Øjeblik, da et stort engelsk Parti, det konservative, har akcepteret noget, der i alt Fald meget stærkt ligner Beskyttelse, og som mulig vil komme